خط خبر

■ سیدعباس صالحی در پیامی درگذشت محمود علمی از ناشران پیشکسوت را تسلیت گفت. در متن وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی آمده است: «خبر درگذشت ناشر پیشکسوت، مدیر و بنیانگذار انتشارات بدرقه جاویدان، مرحوم محمود علمی موجب تأثر شد. خدمات ارزشمند خاندان علمی از عصر قاجار تاکنون در صنعت چاپ و نشر و آثار قابل توجهی که به همت ایشان به زیور طبع آراسته شد، از برگ‌های زرین کتاب پرافتخار فرهنگ این سرزمین است. از خداوند متعال برای آن مرحوم علو درجات و رحمت واسعه و برای بازماندگان محترم صبر و بردباری خواستارم.» محمود علمی، بنیانگذار انتشارات بدرقه جاویدان از خانواده‌ای می‌آمد که بیش از ۱۰۰ سال است در

کار چاپ هستند و انتشارات زیادی را مدیریت کرده‌اند.

■ فرصت ارسال اثر به جشنواره فیلم موبایلی «یک دقیقه قرنطینه» تا آخر خردادماه تمدید شد. غلامحسین شاه‌علی، دبیر جشنواره با اعلام این خبر گفت: به‌دلیل استقبال هنرمندان و سینماگران جوان از جشنواره، مهلت دریافت آثار که پیش از این ۲۰ خرداد مقرر شده بود تا پایان خردادماه تمدید شد.

■ «پیر لسکیور» رئیس جشنواره کن و «تیری فرمو» دبیر این رویداد سینمایی در کاخ الیزه در مرکز پاریس فهرستی متشکل از ۵۶ فیلم را اعلام کرد که قرار بود امسال در بخش‌های مختلف هفتاد و سومین جشنواره فیلم کن به نمایش گذاشته شوند اما بحران جهانی ویروس کرونا مانع از برگزاری این رویداد مهم سینمایی جهان شد. این فیلم‌ها قرار است با برچسب «کن» در شماری از جشنواره‌های تراز اول سینمایی از جمله لوکارنو، تلوراید، تورنتو، دوویل، سن‌سباستین، بوسان، نیویورک، لیون، ریو، رم، توکیو، مومبای، ماردل پلاتا، ساندنس و... به روی پرده بروند.

■ ماجرای غم‌انگیز قتل «رومینا»، واکنش‌های بسیاری را در پی داشته است. کمتر کسی است که تصویر این دختر را دیده باشد و دلش به درد نیامده باشد. هنرمندان نیز از زوایای گوناگونی به این ماجرا نگریسته‌اند. در ادامه این واکنش‌ها حسن فتحی طی یادداشتی با ابراز تأسف فراوان از حادثه تلخ قتل «رومینا»، این اتفاق را ناشی از تسلط تاریخی فرهنگ نادرست مردسالاری دانست.

■ انجمن موزه‌های آلمان به مناسبت روز جهانی موزه و شیوع بیماری کرونا، فهرستی از ۸۱۹ موزه را منتشر کرده که امکان بازدید مجازی از آنها فراهم شده است.

■ مینی سریال «چرنوبیل» با نامزدی در ۱۴ شاخه از جوایز آکادمی هنرهای

فیلم و تلویزیون بریتانیا، پیشتاز این جوایز نام گرفت. به گزارش گاردین، جوایز تلویزیونی بفتا که امسال مراسم اعطای جوایز خود را به سبب بحران جهانی شیوع ویروس کرونا به‌صورت مجازی برگزار خواهد کرد، فهرست نامزدهای شاخه‌های مختلف را در حالی اعلام کرد که مینی سریال «چرنوبیل» محصول شبکه «آچ بی‌او» در ۱۴ شاخه از جمله بهترین مینی‌سریال، کارگردانی، تدوین، چهره‌پردازی، موسیقی متن، تیم بازیگران، جلوه‌های ویژه، نویسندگی همچنین بهترین بازیگر اصلی مرد (جارد هریس) و بهترین بازیگر مرد نقش مکمل (استلان اسکارزگارد) نامزد کسب جایزه است.

■ به گزارش دی وایر، دیوید لینچ که از ۱۱ ماه مه به صورت مداوم از قرنطینه خانگی ویدئوهایی درباره آب‌وهوا منتشر کرده حالا در گزارش ویدئویی ۳ ژوئن خود در محل ثابت فیلمبرداری‌اش، پلاکارد دست‌نوشته‌ای را پشت سرش قرار داده که نشان دهنده حمایت او از جنبش «زندگی سیاهان مهم است» می‌باشد. در این دست‌نوشته عبارت دیگری نیز به چشم می‌خورد: «صلح. عدالت. بدون ترس»

یاد

به یاد خالق شازده احتجاب در بیستمین سالروز وداع

مریم شهبازی
خبرنگار

بیست سالی می‌شود که رفته، شانزدهم خرداد ماه سال ۱۳۷۹؛ روزی که هوشنگ گلشیری، با زندگی وداع گفت و امامزاده طاهر کرج خانه ابدی‌اش شد. یکی از آن چند نفری که از مؤسسان اصلی حلقه ادبی مشهور به «جُنگ اصفهان» بودند؛ همراه با ابوالحسن نجفی و محمد حقوقی، نویسندگان نواندیشی که هرکدام نامی شدند از نام‌های ماندگار ادبیات معاصرمان. هرچند که شرایط گلشیری متفاوت از بسیاری همدوره‌ای‌ها و حتی نسل‌های بعدی‌اش است؛ او نه‌تنها در آموزش داستان‌نویسی یکی از گام‌های جدی را در کشورمان برداشت بلکه به‌دنبال خلق آثاری همچون «شازده احتجاب» و«جِن‌نامه» از اثرگذارترین چهره‌های ادبیات معاصرمان نیز به شمار می‌آید. درباره تأثیری که گلشیری بر ادبیات فارسی به جای گذاشته و تربیت نویسندگان جوانی که در جلسات هفتگی داستان‌خوانی او شرکت داشتند بارها گفته شده و خوانده‌ایم؛ بنابراین بد نیست که به سراغ خود او برویم؛ فارغ از شعرهایی که ابتدای جوانی گفته یا رمان‌ها و مجموعه داستان‌های متعددش. تصویری که از گلشیری به لطف برخی عکس‌ها در ذهن اغلب‌مان نقش بسته مردی بسیار آرام، تا اندازه‌ای جدی و حتی گوشه‌گیر است. تصویری که فرزانه طاهری که او هم از مترجمان اسم‌ورسم‌دار روزگارمان است آن را به‌عنوان خصیصه اصلی همسرش قبول ندارد! طاهری که برای چندین دوره بانی برگزاری جایزه هوشنگ گلشیری هم بوده، از او به‌عنوان مردی یاد می‌کند که هیچ‌گاه در صدد این نبوده که همسرش به آن خواسته‌هایی تن بدهد که اهالی فرهنگ آن روزها، حتی آن‌هایی که در زمره روشنفکران بودند از او داشتند. اینکه دست از آرزوهای خود بکشد و در نقش زنی فداکار، تنها اسباب آسایش همسر و فرزندانشان را در خانه فراهم کند؛ شاید برای مردی در آن دوره و با فرهنگ مردسالارانه‌ای که هنوز هم به شکل کامل کنار نرفته عجیب باشد که پای ظرف‌شویی ایستاده و مصر باشد که حتی در میهمانی‌ها به الگویی برای پسران و مردان فامیل برای عبور از تفکرات سنتی تبدیل شود! مردی که همسرش از او به‌عنوان بهترین بابای دنیا یاد می‌کند؛ نویسنده‌ای که دنبال پزهای روشنفکری بعضی‌ها نبود و ترجیحش به‌جای قیافه گرفتن و اداواطوارهای رایج، خلق خاطره‌ای خوش میان نزدیکانش بود. این را گفتیم که اگر تا به امروز درباره زندگی بزرگانی همچون او نخوانده‌اید حداقل جست‌وجوی مختصری در فضای مجازی بکنید و ببینید که هوشنگ گلشیری به‌رغم روزگار سختی که بر او گذشت، چه ازنظر سیاسی و چه مشکلات اقتصادی و... برخوردار از چه ویژگی‌های اخلاقی بوده. نویسنده‌ای که به قول فرزانه طاهری، اگر دیگران می‌گذاشتند مردی بود شبیه مردان دیگر و اگر شرایط

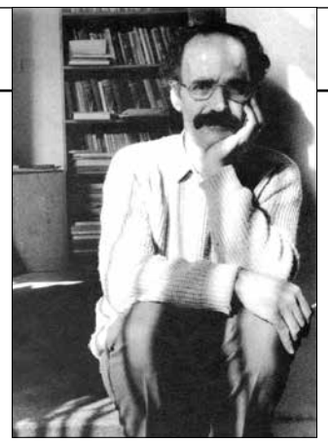

قدری بهتر بود آنها هم می‌توانستند زندگی خانوادگی عادی‌تری داشته باشند. گلشیری را نمی‌توان در ردیف نویسندگانی قرارداد که برای خوش‌آمد آن‌هایی که می‌توانستند نفعی برای او به‌دنبال داشته باشند حرف می‌زدند و کاری می‌کردند؛ مردی که باوجود شوخ طبعی و مهربانی بسیار، در کار و ادبیات جدی بود و هیچ‌گاه برای خوش‌آمد کسی حرفی نزد؛ از آن‌هایی که دستی در تصمیم‌گیری‌های فرهنگی- کشوری داشتند تا آن‌هایی که از زمره چهره‌های شاخص فرهنگ و ادب بودند.

گزارش

دوروی سکه فروش آثار هنری در فضای مجازی

این بازار خریدار ندارد

مریم سادات گوشه
خبرنگار

داستان خرید و فروش آثار تجسمی برای آنهایی که تازه وارد این بازار شده‌اند، قصه‌ای پرماجراست. حتی برای بسیاری از هنرمندان تجسمی که سال‌های بسیاری موی در آسیاب هنر سپید کرده‌اند بازار پررونقی نیست و بهتر بگویم بازارش کساد است. اقتصاد حوزه تجسمی همیشه برای هنرمندانی خوب بوده است که معروف و نامدار هستند.

■ **فقط نام هنرمند مهم است**

به قول **رضا افسری** نقاش و استاد دانشگاه که «خریدار دیگر کاری به اثر ندارد، تا نام هنرمند را می‌شنود ندیده می‌خرد. وقتی نام استاد احصابی را می‌شنوند حتی اگر اثرش را هم ندیده باشند، می‌خرند.» اکثر گالری دارهای معروف با همین هنرمندان معروف کار می‌کنند، آثارشان را از قبل می‌خرند و در انبار می‌گذارند تا به وقتش خریداران باسابقه با قیمت خوب بخرند. خریداران شناخته شده نه از طیف مردم عادی که سالی یک بار هم شاید برای دیدن تابلو به گالری نیایند. آنهایی که اگر بپرسید دلیل نیامدنشان چیست؛ یا می‌گویند دیدنش چه فایده دارد؟ یا اینکه ازنظر اقتصادی توان خرید تابلو ندارند. حالا هم که چند ماهی است دنیا در قرنطینه ویروس کووید ۱۹ است، راه‌های خرید و فروش آثار هنری از طریق فضای مجازی باز است. خرید و فروش آنلاین که پیش از کرونا هم البته وجود داشت. افسری در مورد فروش آثار از طریق فضای مجازی به «ایران» می‌گوید: «حتی زمانی هم که کرونایی در کار نبود گالری دارها قبل از افتتاحیه نمایشگاه آثارشان را به خریداران خاص فروخته بودند. کسانی که به گالری‌ها می‌آیند و مردم عادی هستند، عمدتاً خریدار نیستند.» وقتی ماجرای فروش آثار و اقتصاد فرهنگ وهنر و معیشت هنرمندان به میان می‌آید بیشترین قشری که به خاطر آن آسیب می‌بینند، هنرمندان این حوزه هستند. هنرمندان جوان و بااستعدادی که جویای نام هستند و چون نام و نشانی ندارند با سد و قوانین سخت گالری‌هایی مواجه می‌شوند که فقط با چند هنرمند نام آشنا یا هنرمندی که به سختی سد را شکسته است کار می‌کنند. افسری در ادامه در این مورد توضیح می‌دهد: «وقتی اقتصاد جامعه آسیب می‌بیند هنرمند هم آسیب می‌بیند. امید به زندگی شوق خرید را هم در آدمی زنده می‌کند. اما در این شرایط قرنطینه که اقتصاد کل جامعه متضرر شد، هنر هم به تبعیت از آن آسیب دید. حتی بدتر از آن.» او در مورد فروش آثارش در دوره کرونا می‌گوید:«قرنطینه بود و نبودش برای من فرقی نداشت، چرا که من در این دو ماه کار خودم را کردم. معمولاً ما هنرمندان همیشه در سکوت و آرامش کار می‌کنیم و از زمان به نحو درستی استفاده می‌کنیم. من خیلی به فکر فروش آثارم در دوره قرنطینه نبودم. قبل از عید در حراج گالری‌ها آثارم فروخته شد آثاری که از قبل خریداری شده بود و ربطی هم به دوران قرنطینه نداشت. یکسری از کارها خریداران عمده بزرگی دارند و هنرمندانش هم خاص هستند و آنها فروششان را دارند اما هنرمندان ناشناخته که می‌خواهند تازه وارد میدان شوند محروم شدند و البته شاید این زمان قرنطینه دوره‌ای بود تا این هنرمندان بتوانند خود را قوی‌تر کنند.» اوضاع

هنر آنلاین

گالری‌ها همیشه متفاوت است. برای یکسری گالری‌ها که امکان فروش بهتری دارند، اوضاع بهتر می‌گذرد حتی اگر شرایط کرونا هم حاکم باشد باز هم آثار هنرمندان نامی بخوبی فروش می‌رود. آثار ابراهیم حقیقی در اردیبهشت ماه در گالری گلستان به‌صورت مجازی به نمایش درآمد و به فروش هم رفت. لیلی گلستان مدیر گالری گلستان در مورد اوضاع فروش مجازی در شرایط بحران کرونا می‌گوید: «فروش آنلاین دوران کرونا از نظر من خیلی خوب بوده است. قیمت‌ها اغلب زیر ده میلیون بود و استقبال هم شد. البته این فروش با فروش نمایشگاه در گالری قابل قیاس نیست ولی برای وضع موجود و آنلاین بودنش خیلی خوب بوده است. در عرض سه هفته حدود پانزده کار فروخته‌ایم.»

■ **استعدادهای بی‌نام اما مهجور**

چندی پیش هم پریسا پهلوان مدیر گالری ویستا از فروش خوب گالری‌اش در فضای مجازی گفته بود. با اینکه اولین بار بوده است که گالری اش به‌صورت آنلاین نمایشگاه برگزار کرده است، اما فروش عالی آثار هنرمندانی همچون محمد احصایی و بهزاد شیشه گران را داشته است و از سوی دیگر در کنارش فروش برخی آثار به قیمت‌های بسیار پایین در حد ۳۵۰ هزار تومان. سراغ گالری دارهای دیگر هم رفتیم آنهایی که بیشتر در خدمت جوانان جویای نام هستند و هدفشان پرورش استعدادهای بی‌نام است، که متأسفانه فروش چندانی در این مدت نداشته‌اند و به نوعی اقتصاد فرهنگ وهنر در این قشر گالری دارها و هنرمندان با ضعف بسیاری روبه‌رو است. حتی زمانی هم که کرونا نبود استقبال چندانی از آثار این گالری‌ها نمی‌شد و اگر هم از آنها دیدن می‌شد، دانشجویان هنر و آنهایی بودند که در پی جا و مکانی برای نمایش آثارشان هستند، البته بدون داشتن امیدی برای فروش آثارشان.

■ **درآمد اندک هنرهای تجسمی**

مهدی حسینی هنرمند نقاش پیشکسوت در مورد اینکه آیا فروش گالری‌ها در فضای مجازی در دوران قرنطینه خوب بوده است یا نه، معتقد است که باید به‌صورت شفاف گالری‌ها کار فروخته شده را با تصویر و قیمت فروخته شده اعلام کنند تا بتوان قضاوت کرد که آیا فروش خوب بوده است یا نه؟ او می‌گوید: «گالری‌ها تعطیل هستند و همان دو سه تایی هم که باز هستند با شرایط خاص مشغول فعالیت‌اند. هنرمندان تجسمی در این دوران خیلی لطمه خورده‌اند. اگر هم در شرایط قرنطینه کار می‌کنند هزینه می‌دهند و به آنها فشار وارد می‌شود به استثنای چند هنرمند معروف که تعدادشان به اندازه انگشتان دست هم نیست. آن تعداد محدود قبلاً هم فروش خوبی داشتند اما دیگر هنرمندان که سخت کار می‌کردند و نمایشگاه می‌گذاشتند و فروش خوبی هم نداشتند اکنون هم فروش ندارند و اوضاع اقتصادی‌شان صفر است. از طرفی دولت هم نمی‌تواند از آنها حمایت کند چرا که با کسری بودجه و شرایط بحران اقتصادی مواجه است.» او از وضعیت بغرنج هنرمندانی می‌گوید که جز هنر کار دیگری ندارند. یعنی شغل و کار و کاسبی دیگری نداشته‌اند و تمام عمرشان را صرف کارهای هنری کرده‌اند. حسینی در ادامه می‌گوید: «اینها از طریق پس‌اندازی که نموده چگونه گذران زندگی می‌کنند؟ خوب است که در شرایط قرنطینه کار می‌کنند اما چقدر بدون پول می‌توان کار کرد؟ هزینه بوم و رنگ بسیار بالاست. اگر یک برگ کاغذ ساده برای طراحی را قبلاً حداکثر با قیمت ۳۵۰۰ تومان می‌خریدیم اکنون باید برگی ۳۵هزار تومان بابتش پول داد. از طرفی ما هر رنگی نمی‌توانیم در کارهایمان استفاده کنیم باید حتماً استاندارد باشد. زمانی یک شیشه رنگ را با استانداردهای لازم ۷ هزار تومان می‌خریدیم. اما اکنون می‌گویند اگر ۳۰۰ هزار تومانی پیدا کردید بخرید که خوب است. قطعاً در این تورم وحشتناک و درآمد اندک فروش آثار هنرهای تجسمی چنگی به دل نمی‌زند.»

ادامه از صفحه ۱۱

خوزستان سرزمین کارهای بر زمین مانده است

■ **گفته می‌شود مجتمع‌های بزرگ صنعتی و اقتصادی که بالغ بر ۹۰ درصد سرمایه‌گذاری‌های استانی را به سوی خود جلب کرده و نقش و جایگاهی فرا استانی دارند، از جمله نفت، پتروشیمی و فولاد در این استان سهم خود را در مسئولیت‌های اجتماعی و محیط زیست ادا نمی‌کنند. نظر شما در این خصوص چیست؟**

مجتمع‌های صنعتی بزرگ کارهای زیادی انجام دادند و اینکه بگوییم هرگز کاری نکردند واقعاً ظلم است اما می‌توانیم بگوییم این اقدامات کافی نبوده یا اینکه اقدامات‌شان با هم هماهنگ و در یک راستا نبوده که نتیجه واحد و اثر بخش تری داشته باشد. هر یک جداگانه به نحوی کارهایی را انجام دادند اما به‌عنوان گروهی کاری انجام ندادند که هدف مشخصی هم داشته باشند، البته منظور در اموری مانند محیط زیست است. در حال حاضر در دولت آقای دکتر روحانی به این سمت و سو رفتیم. در عسلویه با پیگیری‌هایی که بنده و جناب مهندس زنگنه داشتیم یک قراردادی بین مناطق نفت‌خیز جنوب و هلدینگ خلیج‌فارس و پتروشیمی مارون در حضور ریاست محترم جمهوری امضا و مقرر شد هلدینگ خلیج‌فارس و پتروشیمی مارون ۲/۳ میلیارد دلار هزینه کنند و فلرهای نفتی که در حال سوختن هستند و محیط‌زیست خوزستان را آلوده می‌کند جمع‌آوری کنند. این‌ها صاحب شرکت‌های پتروشیمی در ماهشهر هستند. پتروشیمی‌های ماهشهر الان بین ۵۰ تا ۷۰ درصد کار می‌کنند اما خوراک ندارند خوراک شان همین گازهایی است که می‌سوزند و محیط زیست را آلوده می‌کنند یعنی سرمایه‌گذاری اصلی را کردیم، کارخانه را راه انداختیم اما مواد اولیه برای کارخانه به طور صد درصد نمی‌توانیم تأمین کنیم، در حالی که مواد اولیه هم در حال سوختن است و محیط زیست را آلوده می‌کند. تمام این موادی که می‌سوزد، پول، دلار و اسکناس‌هایی است که اگر وارد پتروشیمی شود، تبدیل به دلار خواهد شد. خوشبختانه در دولت آقای روحانی این اتفاق صورت گرفت به این ترتیب که در افتتاح یکی از فازهای عسلویه ۲/۳ میلیارد دلار بین مناطق نفت‌خیز هلدینگ خلیج‌فارس و پتروشیمی مارون قرارداد بسته شد. امیدواریم ظرف ۲ تا ۳ سال آینده بالای ۸۰ درصد فلرهای خوزستان جمع شود. این یکی از کارهای زیرساختی محیط زیستی در استان است که انجام شده البته ما بین این‌ها، کارهای کوچکی هم انجام می‌دهیم مانند اینکه فلرها را بدون دود کنیم. همچنین صنایع زیادی را مجبور کردیم که تصفیه‌خانه بزنند تا پساب شان وارد کارون نشود یا بازچرخانی شود. اکنون هم با تصفیه خانه‌ها از ورود فاضلاب به رودخانه‌های استان جلوگیری می‌کنیم. در واقع سعی داریم اقدامات در یک راستا باشد تا اثرات خوبی در منابع طبیعی و محیط زیست استان داشته باشد. این همکاری‌ها در حال حاضر نظم پیدا کرده‌اند و در حال خارج شدن از تک روی است.

■ **آتش‌سوزی‌های اخیر در زاگرس و خائیز از خوزستان آغاز شد. دلیل اصلی این حادثه تلخ چه بود و آیا مسببان شناسایی شدند؟**

برخورد جدی با عوامل وقوع این حوادث صورت می‌گیرد و هیچ‌گونه مسامحه‌ای با آنها نخواهد شد. بنابر گزارش‌های دریافتی، آتش‌سوزی در جنگل خسرج حمیدیه و ارتفاعات خائیز بهبهان (مرز خوزستان و کهگیلویه و بویراحمد) بیشتر عمدی بود یعنی عوامل انسانی، مثل آتش زدن زمین کشاورزی پس از برداشت محصول یا اختلافات باعث وقوع آتش‌سوزی شده است. در این رابطه مدیرکل منابع طبیعی گفتند آتش‌سوزی بر سر دعوای دو نفر اتفاق افتاده که تأکید هم کردم با مسببان حادثه برخورد شود و در این زمینه کوتاهی نشود و مسببان باید تحویل دادگاه شوند و به اشد مجازات برسند.

■ **چالش‌های حفاظت از منابع طبیعی و محیط‌زیست در این استان چیست؟**

امکانات اداره منابع طبیعی استان متناسب با حوزه فعالیت و گستره آن نیست و کمبودهای فنی و تجهیزاتی و پشتیبانی و همچنین نیروی انسانی وجود دارد که باید سازمان جنگل‌ها و مراتع امکانات لازم را فراهم کند. باید پایگاه‌هایی در نقاط مختلف برای مقابله با حریق ایجاد کنند که به‌دلیل نبود امکانات و بودجه این تصمیم را اجرایی نکرده‌اند.

گزارش روز

نگاهی به تخریب خانه پدری پرویز مشکاتیان در نیشابور

جاوید در سرای دگر

خانه پدری پرویز مشکاتیان در شهر نیشابور تخریب شد؛ خبری که طی روزهای گذشته در سایت‌های خبری و فضاهای مجازی دست به دست می‌چرخد و خواندن این خبر بسیار تأسف انگیز است. این خانه مربوط به دوران پهلوی اول است و یادگار پدری زنده یاد پرویز مشکاتیان، آهنگساز و نوازنده سنتور، خالق آثار به یادماندنی همچون «دود عود» و «گنبد مینا» .

محمد اسماعیل اعتمادی رئیس اداره میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری نیشابور در این باره به ایلنا گفت: صبح روز چهارشنبه ۱۴ خردادماه تخریب این خانه توسط مالک آن انجام شده و توسط اداره میراث فرهنگی صنایع دستی و گردشگری نیشابور متوقف شد. اما متأسفانه بیش از ۸۰ درصد منزل تخریب شده که

البته قابل بازسازی است؛ زیرا ما نقشه ساختمان را داریم و پرونده آن را برای ثبت ملی فرستاده بودیم و مشکلی برای مستندسازی آن وجود ندارد. در ادامه نیز با هماهنگی دادستان، راننده لودر بازداشت شد و لودر نیز توقیف شد و شکایتی نیز از مالکان جدید توسط ما در کلانتری به ثبت رسید که امروز شنبه آن را پیگیری خواهیم کرد، زیرا مالکان می‌دانستند که این ساختمان ارزش تاریخی دارد و ثبت ملی نیز شده است، اما با این حال نسبت به تخریب اقدام کرده‌اند. به گفته اعتمادی: «از آن جایی که خانه پدری زنده‌یاد مشکاتیان برخلاف برخی از خانه‌های تاریخی ثبت ملی شده می‌توانیم به لحاظ قانونی تخریب آن را پیگیری کنیم و این اتفاق همچنان در حال پیگیری است. متأسفانه نحوه برخورد با خانه‌های تاریخی در شهر نیشابور فرهنگ‌سازی نشده و مردم به اهمیت و ارزش آنها واقف نیستند، وگرنه با خریدار خانه آقای مشکاتیان نیز چندین جلسه با حضور اعضای شورای شهر برگزار کردیم و او را قانع کردیم که این خانه تاریخی با ارزش است و آن را تخریب نکند.»

نقش این خانه از آنجایی مهم است که این آهنگساز در سال ۱۳۳۴ در شهر نیشابور به دنیا آمد و درشش سالگی مقدمات موسیقی را با حمایت و پشتیبانی پدرش حسن مشکاتیان، که استاد سنتورنوازی و آشنا با ویولن و سه‌تار بود، آموخت و اشتیاق به آموختن تا پایان دوره متوسطه در پیشگاه پدر ادامه داشت. آوا مشکاتیان، فرزند استاد پرویزمشکاتیان درواکنش به تخریب خانه اجدادی‌اش با انتشار متنی در صفحه شخصی خود (اینستاگرام) نوشت: «اینکه سرزمین ما متولیان فرهنگی دلسوز ندارد خبر تازه‌ای نیست. در تمام عمرم شاهد این موضوع بودم و بعد از رفتن پدرم در این ۱۱ سال این موضوع را بیشتر درک کردم.» آیین مشکاتیان فرزند دیگر مشکاتیان که خود نوازنده سازهای کوبه‌ای است در صفحه شخصی خود نوشت: «آشیانه پرگشودنت مضمحل/ خانه اجدادیت فروریخته/ تربت‌ات، عریان در بیابان، در جوار شادیاخ.../ تو اما جاوید در سرای دگر، بر چکاد هنر../ جاری در جان‌های‌مان» حامد بهداد بازیگر سینما نیز در واکنش به این تخریب نوشت: «برای مردم اصیل و هنرپرور نیشابور کمال تأسف را دارم. برای شهر نیشابور، شهر فیروزه و موسیقی و خط و شعر و هزاران لعل دیگر متأسفم. برای آن دسته از مسئولان بی کفایت ذی ربط و افراد غیر فرهنگی آن شهر که قدر پیشینه تاریخی _فرهنگی گرانبهای آن شهر و مردمش را نه می‌دانند و نه اگر حتی بگوییم می‌فهمند، بیشتر متأسفم. پرویز مشکاتیان و هر هنرمند و ادیب آن خطه گهر بار هویت نیشابور است. و چه سهل‌انگارانه نتوانستید از خانه پدری مشکاتیان که می‌توانست موزه‌ای در شهر نیشابور باشد صیانت کنید. حیف از آن خانه و حیف از پیشینه آن شهر زیبا. بهتر است جلوی این ویرانی را بگیرید و آن بنا را سامان دهید.»

به نام آن که هستی از اوست

با نهایت تأسف درگذشت برادر عزیزمان،

مهندس فرزین مولانا

را به اطلاع می‌رسانیم.

خسرو، سهیلا، فریماه، حمیرا، فروزان، محمد خواهرزاده و برادرزاده ها؛ نازاره، اُرَد، اردوان، لیلا، نیما، سام، شادی، کیان و بردیا

بنا به درخواست آن عزیز، کلیه مراسم یادبود، صرف امور خیریه خواهد شد.

خانواده ها؛ مولانا - مستوفی الممالکی

طراوت گل را جاودانه کنیم

با دادن یا ودیعه و سفارش گل‌های همیشه بهار برای مجالس ترحیم یتیمان را از رنج و پریشانی برهانیم.

موسسه خیریه حضرت فاطمه زهرا (س)

شماره ثبت ۸۳۶۹ تاسیس ۱۳۹۸

دفتر مرکزی میدان نیاوران: ۲۲۸۲۴۳۷۱-۲

سفارش تاج گل ۲-۲۶۳۰۰۲۰۱ همراه ۰۹۱۲-۳۵۸۲۷۱۲

www.Fatemehzahra.org سامانه پیام کوتاه ۲۰۰۰۴۷۵ حساب سپا ملی ۰۱۰۹۳۴۳۷۸۰۰۸